

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5199

гр. София, 29.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **4934** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. М. М. срещу Решение, рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР в частта, с която е отказано изтриването и заличаването на лични данни на Р. М., обработвани в информационните фондове на МВР, обработвани в информационните фондове на МВР, подробно изброени в 34 точки.

С Решение № 2902 /28. 04. 2022 г., съдът е отменил Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР в частта по т. II, т. 20 и т. 26, с които е отказано изтриването и заличаването на лични данни на Р. М., обработвани в информационните фондове на МВР. Със същия съдебен акт е отхвърлена жалбата на Р. М. М. срещу Решение рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР в останалата част.

Искане за присъждане на разноски адв. С. е направил в подадената жалба, както и в проведеното открито заседание на 28. 03. 2022 г., но съдът не се е произнесъл по него. На 10. 06. 2022 г. по делото е постъпила молба по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, с която процесуалният представител на жалбоподателя иска допълване на решението, в частта му за разноските.

В депозирания по реда на чл. 248, ал. 2 от ГПК отговор процесуалният представител на ответната страна намира молбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с постъпилата молба и с останалите материали по делото, намира следното:

Молбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. За да се произнесе по нейната основателност, съдът съобрази следното:

Съдебната практика приема, че отговорността за разноски по делото по своето правно естество представлява облигационно отношение между страните в процеса. Тя е обективна, безвиновна и е ограничена, тъй като включва само внесените такси и

разноски по производството, както и възнаграждението за един адвокат. Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 - ал. 4 от АПК изисква да бъдат заплатени разноските на страната, в чиято полза е постановеният съдебен акт, от страната, за която оспорването е приключило неблагоприятно - с отмяна на обжалвания административен акт, респективно на отказа такъв да бъде издаден, при прекратяване на делото поради оттеглянето на акта, съответно при отхвърляне на оспорването или оттеглянето на жалбата. Задължението за разноски за страната произтича от неоснователно предизвикания правен спор и не зависи от качеството ѝ в процеса - на жалбоподател или ответник - в този смисъл са ТР № 3/ 2010 г. на ВАС и ТР № 6/ 2012 г. на ВКС.

В конкретния случай, предвид изхода на делото, са налице предпоставките на чл. 143, ал. 1 от АПК за ангажиране на отговорността на ответната страна да заплати на оспорващото лице разноски по делото съобразно уважената част от жалбата, като в този смисъл е частично основателно направеното искане за допълване на решението по реда на чл. 248 от ГПК.

Ето защо и предвид изхода на спора, ответната страна следва да заплати на жалбоподателя Р. М. М. направените по делото разноски, които представляват внесена държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение. В конкретния случай възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатския хонорар е основателно, поради липсата на фактическа и правна сложност на делото. Съдът, като съобрази броя на проведените съдебни заседания, намира, че адвокатското възнаграждение на адв. С. следва да бъде намалено до 650 /шестстотин и петдесет/ лева, което надвишава минималния размер, установен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед на обстоятелството, че жалбоподателят е поискал отмяна на Решение, рег. № 328605-36/ 19. 04. 2021 г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция" при МВР в частта, с която е отказано изтриването и заличаването на лични данни на Р. М., обработвани в информационните фондове на МВР, обработвани в информационните фондове на МВР, подробно изброени в 34 точки, като съдът е отменил оспорвания акт единствено в частта по т. II, т. 20 и т. 26, то дължимите разноски следва да бъдат редуцирани съобразно уважената част от жалбата.

Предвид това, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на Р. М. М. направените по делото разноски, съобразно уважената част от жалбата, а именно – 38, 80 лева /тридесет и осем лева и осемдесет стотинки/.

По изложените съображения и на основание чл. 248 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПЪЛВА Решение № 2902 /28. 04. 2022 г., постановено по адм. дело № 4934/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав, като ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на Р. М. М. сумата от 38, 80 лева /тридесет и осем лева и осемдесет стотинки/, представляваща разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: